

ETS 105

LASTE HOOLDUSÕIGUST JA LASTE HOOLDUSÕIGUSE TAASTAMIST KÄSITLEVATE OTSUSTE TUNNUSTAMISE JA TÄITMISE EUROOPA KONVENTSIOON

Koostatud 20. mail 1980. a Luxembourgis

PREAMBUL

Konventsioonile allakirjutanud Euroopa Nõukogu liikmesriigid, tunnistades, et lapse hooldusõigust käsitlevate otsuste tegemisel on Euroopa Nõukogu liikmesriikides otsustava tähtsusega lapse huvid, arvestades, et võetavad meetmed, mis tagavad laste hooldusõigusega seotud otsuste laialdasema tunnustamise ja täitmise, kaitsevad paremini laste huve; pidades sel eesmärgil soovitavaks rõhutada, et hooldusõigusega kaasneb tavaliselt vanemate õigus lapsega suhelda; märkides, et suureneb juhtude hulk, kui lapsed on ilma vastava õiguseta viidud üle riigipiiri, ning sellest tulenevate probleemide õige lahendamine on keeruline; soovides leida võimalus taastada lapse hooldusõigus, mis on katkestatud õigusliku aluseta; veendunud vajaduses võtta selleks vajalikke meetmeid, mis vastaksid eri vajadustele ja eri olukordadele; soovides panna alus oma ametiasutuste õiguskooostööle; on kokku leppinud järgmises.

Artikkel 1

Konventsioonis kasutatakse järgmiseid mõisteid:

- a) «laps» - mistahes riigi kodakondsusega isik, kes on alla 16 aasta vana ja kellel ei ole õigust valida elukohta oma hariliku elukoha riigi või oma kodakondsusriigi või selle riigi õiguse alusel, kellele esitatakse taotlus;
- b) «asutus» - kohus või haldusasutus;
- c) «hooldusõiguse otsus» - hooldusõigust käsitlev asutuse otsus niivõrd, kui võrd see on seotud lapse eest hoolitsemisega, sealhulgas õigusega otsustada lapse elukoha üle või õigusega suhelda lapsega;
- d) «omavoliline äraviimine» - lapse viimine üle riigipiiri, rikkudes tema hooldusõiguse otsust, mis on tehtud osalisriigis ja on selles riigis täidetav; omavoliline äraviimine hõlmab samuti:
 - i) lapse üle riigipiiri tagasitoomata jätmist tähtaja lõppedes, mille jooksul võis kasutada õigust suhelda kõnealuse lapsega, või mõne muu ajutise viibimise lõppedes territooriumil, mis ei ole see territoorium, kus last hooldatakse;
 - ii) lapse äraviimist, mis tunnistatakse hiljem ebaseaduslikuks artikli 12 tähenduses.

I osa KESKASUTUSED

Artikkel 2

1. Osalisriik määrab konventsioonis sätestatud ülesannete täitmiseks keskasutuse.
2. Liitriigid ja riigid, kus on mitu õigussüsteemi, võivad määrata üle ühe keskasutuse, määrates kindlaks nende pädevuse ulatuse.
3. Euroopa Nõukogu peasekretärile teatatakse igast määramisest käesoleva artikli alusel.

Artikkel 3

1. Osalisriikide keskasutused teevad üksteisega koostööd ja soodustavad oma riigi pädevate asutuste koostööd. Nende tegevus peab olema vajaliku kiirusega.
2. Konventsiooni toimimise hõlbustamiseks osalisriikide keskasutused:
 - a) tagavad pädevate asutuste esitatud selliste taotluste edastamise, mis on seotud käimasoleva kohtumenetluse juriidiliste või faktiliste küsimustega;
 - b) annavad üksteisele nõudmise korral informatsiooni laste hooldusõigust käsitlevate õigusabinõude ja nende muutmise kohta;
 - c) informeerivad üksteist raskustest, mis võivad tekkida konventsiooni kohaldamisel, ja võimaluste piires kõrvaldavad selle kohaldamise takistused.

Artikkel 4

1. Isik, keda puudutab osalisriigis tehtud lapse hooldusõiguse otsus ja kes soovib selle tunnustamist või täitmist teises osalisriigis, võib esitada sellekohase taotluse iga osalisriigi keskasutusele.

2. Taotlusega koos esitatakse artiklis 13 nimetatud dokumendid.
3. Taotluse saanud keskasutus, kui see ei ole selle riigi keskasutus, kellele esitatakse taotlus, saadab dokumendid otse ja viivitamata nimetatud keskasutusele.
4. Taotluse saanud keskasutus võib keelduda sekkumast, kui on ilmselge, et konventsiooni tingimusi ei ole täidetud.
5. Taotluse saanud keskasutus informeerib taotlejat viivitamata tema taotluse menetlemise käigust.

Artikkel 5

1. Selle riigi keskasutus, kellele esitatakse taotlus, võtab viivitamata kõik vajalikuks peetavad meetmed või teeb korralduse nende võtmiseks, vajaduse korral algatades menetluse pädevas asutuses, selleks et:
 - a) tuvastada lapse asukoht;
 - b) eelkõige vajalike esialgsete meetmetega vältida lapse või taotleja huvide kahjustamist;
 - c) tagada otsuse tunnustamine või täitmine;
 - d) informeerida taotlevat ametiasutust võetud meetmetest ja nende tagajärgedest.
2. Kui riigi keskasutusel, kellele esitatakse taotlus, on alust arvata, et laps on mõne teise osalisriigi territooriumil, saadab ta otse ja viivitamata dokumendid nimetatud riigi keskasutusele.
3. Osalisriik ei nõua taotlejalt käesoleva artikli lõike 1 alusel selle riigi keskasutuses taotleja huvides võetud meetmetega seotud kulude tasumist, sealhulgas kohtumenetluse kulud ja advokaadi osalemisest tulenenud kulud, kuid mitte repatrieerimiskulud.
4. Kui tunnustamisest või täitmisest keeldutakse ja kui riigi keskasutus, kellele taotlus esitati, leiab, et ta peaks täitma taotleja nõude algatada selles riigis sisuline menetlus, teeb kõnealune asutus kõik, et tagada taotleja esindatus menetluses tingimustel, mis ei ole vähem soodsad kui kõnealuse riigi elanikul ja kodanikul, ning selleks võib ta eelkõige algatada menetluse oma pädevates asutustes.

Artikkel 6

1. Arvestades keskasutuste vahelisi erikokkuleppeid ja käesoleva artikli lõiget 3:
 - a) peavad selle riigi keskasutusele, kellele esitatakse taotlus, saadetavad teated olema kõnealuse riigi ametlikus keeles või ühes selle ametlikest keeltest või peab nendega kaasnema tõlge nimetatud keelde;
 - b) peab selle riigi keskasutus, kellele esitatakse taotlus, siiski vastu võtma inglise või prantsuse keeles esitatud või neisse keeltesse tõlgitud teateid.
2. Kõnealuse riigi keskasutuse väljastatud teated, sealhulgas uurimiste tulemused, võivad olla selle riigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest või inglise või prantsuse keeles.
3. Osalisriik võib käesoleva artikli lõike 1 punkti b jätta kohaldamata või kohaldada seda osaliselt. Kui riik on teinud sellise reservatsiooni, võib iga teine riik kohaldada tema suhtes samasugust reservatsiooni.

II osa OTSUSTE TUNNUSTAMINE JA TÄITMINE NING LASTE HOOLDUSÕIGUSE TAASTAMINE

Artikkel 7

Osalisriigis tehtud hooldusõiguse otsust tunnustatakse ning täidetakse teistes osalisriikides tingimusel, et seda täidetakse otsuse teinud riigis.

Artikkel 8

1. Omavolilise äraviimise korral astub riigi keskasutus, kellele taotlus esitatakse, viivitamata samme, et taastada lapse hooldusõigus, kui:
 - a) menetluse algatamise ajal riigis, kus tehti otsus, või omavolilise äraviimise ajal, kui see oli varasem, oli lapsel ja tema vanematel üksnes kõnealuse riigi kodakondsus ja lapsel oli harilik elukoht kõnealuse riigi territooriumil ning
 - b) hooldusõiguse taastamise taotlus esitati keskasutusele kuue kuu jooksul omavolilise äraviimise päevast.
2. Kui vastavalt selle riigi seadustele, kellele taotlus esitatakse, ei saa käesoleva artikli lõike 1 nõudeid täita kohtu poole pöördumata, ei kohaldata kohtumenetluse suhtes ühtegi konventsioonis määratletud keeldumise põhjust.
3. Kui lapse eestkostja ja teise isiku vahel on pädeva asutuse ametlikult tõestatud kokkulepe, mis lubab nimetatud teisel isikul lapsega suhelda, ning last, kes on viidud välismaale, ei ole kokkulepitud tähtaja lõppedes eestkostjale tagastatud, taastatakse lapse

hooldusõigus vastavalt käesoleva artikli lõike 1 punktile *b* ja lõikele 2. Samu sätteid kohaldatakse pädeva asutuse otsuse puhul, millega on antud vastav õigus isikule, kes ei ole lapse eestkostja.

Artikkel 9

1. Omavolilise äraviimise korral, välja arvatud artiklis 8 käsitletud juhud, kui keskasutusele on esitatud taotlus kuue kuu jooksul äraviimise päevast, võib tunnustamisest ja täitmisest keelduda üksnes juhul, kui:

a) kostja või tema seadusliku esindaja kohalolekuta tehtud otsuse korral ei olnud kostjale nõuetekohaselt edastatud menetluse algatamise akti või sellega võrdväärset akti piisavalt aegsasti, et võimaldada tal korraldada kaitset; seesugune teatamata jätmine ei saa olla siiski tunnustamisest või täitmisest keeldumise põhjuseks, kui ei teatatud seetõttu, et kostja oli varjanud oma asukohta isiku eest, kes algatas menetluse algse otsuse teinud riigis;

b) kostja või tema seadusliku esindaja kohalolekuta tehtud otsuse korral ei olnud otsuse teinud ametiasutuse pädevuse aluseks:

i) kostja harilik elukoht või

ii) lapse vanemate viimane ühine harilik elukoht, kus vähemalt üks vanematest ikka veel alaliselt elab, või

iii) lapse harilik elukoht;

c) otsus on vastuolus hooldusõiguse otsusega, mis muutus enne lapse äraviimist täidetavaks selles riigis, kellele esitati taotlus, välja arvatud juhul, kui laps oli püsivalt elanud ühe aasta enne tema äraviimist taotluse esitanud riigi territooriumil.

2. Kui keskasutusele ei ole esitatud taotlust, kohaldatakse juhul, kui tunnustamist ja täitmist nõutakse kuue kuu jooksul omavolilise äraviimise päevast, samamoodi käesoleva artikli lõiget 1.

3. Ühelgi juhul ei või välisriigi otsust uuesti sisuliselt läbi vaadata.

Artikkel 10

1. Juhtudel, mis pole hõlmatud artiklitega 8 ja 9, võib tunnustamisest ja täitmisest keelduda lisaks artiklis 9 ettenähtule veel järgmistel põhjustel:

a) kui leitakse, et otsuse tagajärjed on ilmselgelt vastuolus põhiliste õigusprintsipiidega, mis kehtivad perekonna ja laste suhtes riigis, kellele esitatakse taotlus;

b) kui leitakse, et asjaolude muutumise tõttu pärast omavolilist äraviimist, sealhulgas aja möödumise tõttu, kuid mitte pelgalt lapse elukoha muutumise tõttu, ei ole algse otsuse tagajärjed ilmselgelt enam kooskõlas lapse huvidega;

c) kui algse otsuse teinud riigis menetluse algatamise ajal:

i) oli laps selle riigi kodanik, kellele esitatakse taotlus, või tal oli seal harilik elukoht ja algse otsuse teinud riigiga sellised sidemed puudusid;

ii) oli laps nii algse otsuse teinud riigi kui ka selle riigi kodanik, kellele esitatakse taotlus, ning tal oli harilik elukoht riigis, kellele esitatakse taotlus;

d) kui otsus on vastuolus enne tunnustamise ja täitmise taotluse esitamist alanud menetluse käigus tehtud otsusega, mis on tehtud riigis, kellele esitatakse taotlus, või otsusega, mis on tehtud kolmandas riigis ja on täidetav riigis, kellele esitatakse taotlus, ning kui keeldumine on kooskõlas lapse huvidega.

2. Samadel juhtudel võib tunnustamis- või täitmismenetluse peatada järgmistel põhjustel:

a) kui on alustatud algse otsuse tavalist läbivaatamist;

b) kui enne algse otsuse teinud riigis menetluse algatamist alanud lapse hooldusõigusega seotud menetlus kestab riigis, kellele esitatakse taotlus;

c) kui mõni teine lapse hooldusõiguse otsus on täitmismenetluse objektiks või otsuse tunnustamisega seotud muu menetluse objektiks.

Artikkel 11

1. Otsuseid suhtlemisõiguse kohta ja hooldusõiguse otsuste suhtlemisõigusi käsitlevaid sätteid tunnustatakse ja täidetakse samadel tingimustel kui muid hooldusõiguse otsuseid.

2. Selle riigi pädev asutus, kellele taotlus esitatakse, võib siiski määrata suhtlemisõiguse kohaldamise ja kasutamise tingimused, arvestades eelkõige osaliste võetud kohustusi selles küsimuses.

3. Kui suhtlemisõiguse kohta ei ole tehtud mingit otsust või kui keeldutakse hooldusõiguse otsuse tunnustamisest või täitmisest, võib selle riigi keskasutus, kellele taotlus esitatakse, pöörduda pädevate asutuste poole palvega teha otsus suhtlemisõiguse kohta, kui seda taotleb isik, kes nõuab õigust suhelda lapsega.

Artikkel 12

Kui lapse äraviimisel üle riigipiiri puudub osalisriigis tehtud täitmisele pööratav otsus lapse hooldusõiguse kohta, kohaldatakse selle konventsiooni sätteid osalisriikides mis tahes huvitatud isiku taotlusel tehtud edaspidise otsuse suhtes, mis on seotud kõnealuse lapse hooldusõigusega ja mis deklareerib äraviimise ebaseaduslikkust.

III osa MENETLUS

Artikkel 13

1. Teises osalisriigis esitatud hooldusõiguse otsuse tunnustamise või täitmise taotlusele tuleb lisada:
 - a) dokument, millega selle riigi keskasutus, kellele taotlus esitatakse, volitatakse taotleja nimel tegutsema või määrama selleks mõni teine esindaja;
 - b) autentsuse kindlakstegemise tingimustele vastav otsuse koopia;
 - c) kostja või tema seadusliku esindaja kohalolekuta tehtud otsuse korral dokument, mis tõendab, et kostjale on kätte antud menetluse algatamise akt või sellega võrdväärne dokument;
 - d) vajaduse korral mis tahes dokument, mis tõestab, et algse otsuse teinud riigi õiguse kohaselt on otsus täitmisele pööratav;
 - e) võimaluse korral avaldus lapse asukoha või tõenäolise asukoha kohta riigis, kellele esitatakse taotlus;
 - f) ettepanekud selle kohta, kuidas tuleks taastada lapse hooldusõigus.
2. Nimetatud dokumentidele tuleb vajaduse korral lisada tõlge vastavalt artiklile 6.

Artikkel 14

Osalisriigid kohaldavad lapse hooldusõiguse otsuste tunnustamiseks ja täitmiseks lihtsat ja kiiret menetlust. Selleks tagavad nad, et täitmishõude võib esitada lihttaotlusena.

Artikkel 15

1. Enne otsuse tegemist artikli 10 lõike 1 punkti *b* alusel selle riigi asjaomane ametiasutus, kellele esitatakse taotlus:
 - a) teeb kindlaks lapse seisukoha, välja arvatud juhul, kui see ei ole võimalik, eriti tema vanust ja arusaamisvõimet arvestades; ning
 - b) võib nõuda vajalikku uurimist.
2. Osalisriigis tehtava uurimise kulud kannavad need riigid, kus uurimine toimub. Uurimistaotluse ja uurimistulemused võib saata asjaomasele ametiasutusele keskasutuste kaudu.

Artikkel 16

Konventsiooni kohaldamiseks ei või nõuda legaliseerimist ega muid analoogilisi formaalsusi.

IV osa RESERVATSIOONID

Artikkel 17

1. Osalisriik võib teha reservatsiooni, et artiklites 8 ja 9 või ühes neist artiklitest käsitletud juhtudel võib keelduda hooldusõiguse otsuste tunnustamisest ja täitmisest sellistel artiklis 10 sätestatud põhjustel, nagu võib määratleda reservatsiooniga.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 ettenähtud reservatsiooni teinud riigis tehtud otsuse tunnustamisest ja täitmisest võib teistes osalisriikides keelduda kõnealuses reservatsioonis nimetatud täiendavatel põhjustel.

Artikkel 18

Osalisriik võib teha reservatsiooni, et ta ei ole seotud artikliga 12. Konventsiooni sätteid ei kohaldata artiklis 12 osutatud otsuste suhtes, mis on tehtud nimetatud reservatsiooni teinud riigis.

V osa MUUD DOKUMENDID

Artikkel 19

Konventsioon ei välista võimalust tugineda otsuse tunnustamise ja täitmise saavutamiseks mõnele muule rahvusvahelisele dokumendile, mis kehtib algse otsuse teinud riigi ja selle

riigi vahel, kellele esitatakse taotlus, või rahvusvahelisest kokkuleppest mittetulenevale muule selle riigi seadusele, kellele esitatakse taotlus.

Artikkel 20

1. Konventsioon ei mõjuta kohustusi, mis osalisriigil võivad mitteosalisriigi suhtes olla tulenevalt rahvusvahelisest dokumendist, mis käsitleb selle konventsiooniga reguleeritavaid küsimusi.
2. Kui kaks või rohkem osalisriiki on vastu võtnud laste hooldusõigust käsitlevaid ühiseid seadusi või loonud selle valdkonna otsuste tunnustamiseks või täitmiseks eriomase süsteemi või kui nad peaksid seda tulevikus tegema, on neil õigus omavahel kohaldada käesoleva konventsiooni või mõne selle osa asemel nimetatud seadusi või süsteemi. Et kasutada käesoleva sättega ettenähtud õigust, teatavad riigid oma otsusest Euroopa Nõukogu peasekretärile. Samuti tuleb teatada sellise otsuse muutmisest või tühistamisest.

VI osa LÕPPSÄTTED

Artikkel 21

Konventsioon on allakirjutamiseks avatud Euroopa Nõukogu liikmesriikidele. Konventsioon tuleb ratifitseerida, vastu võtta või kinnitada. Ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või kinnitamiskirjad antakse hoiule Euroopa Nõukogu peasekretärile.

Artikkel 22

1. Konventsioon jõustub selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kolme kuu möödumisele päevast, mil kolm Euroopa Nõukogu liikmesriiki on vastavalt artiklile 21 väljendanud oma nõusolekut olla konventsiooniga seotud.
2. Liikmesriigi suhtes, kes edaspidi väljendab oma nõusolekut olla konventsiooniga seotud, jõustub konventsioon selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kolme kuu möödumisele ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või kinnitamiskirja hoiuleandmise päevast.

Artikkel 23

1. Pärast konventsiooni jõustumist võib Euroopa Nõukogu Ministrite Komitee kutsuda riiki, kes pole Euroopa Nõukogu liige, konventsiooniga ühinema otsuse põhjal, mis on vastu võetud Euroopa Nõukogu statuudi artikli 20 punktis *d* ettenähtud häälteenamusega ja mille on ühel häälel heaks kiitnud komitee istungitelt osa võtta võivate osalisriikide esindajad.
2. Ühineva riigi suhtes jõustub konventsioon selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kolme kuu möödumisele ühinemiskirja Euroopa Nõukogu peasekretärile hoiuleandmise päevast.

Artikkel 24

1. Osalisriik võib alla kirjutades või oma ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, kinnitamis- või ühinemiskirja hoiule andes täpsustada territooriumi või territooriumid, mille suhtes konventsiooni kohaldatakse.
2. Osalisriik võib edaspidi igal ajal Euroopa Nõukogu peasekretärile saadetava deklaratsiooniga laiendada konventsiooni kohaldamist deklaratsioonis täpsustatud territooriumidele. Sellise territooriumi suhtes jõustub konventsioon selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kolme kuu möödumisele päevast, mil peasekretär on sellekohase deklaratsiooni kätte saanud.
3. Igast kahe esimese lõike alusel tehtud deklaratsioonist või sellises deklaratsioonis täpsustatud territooriumist võib loobuda, teatades sellest peasekretärile. Loobumine jõustub selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kuue kuu möödumisele päevast, mil peasekretär on teate kätte saanud.

Artikkel 25

1. Osalisriik, kellel on kaks või rohkem territoriaalset üksust, kus kehtivad laste hooldusõiguse ja hooldusõigusega seotud otsuste tunnustamise ja täitmise suhtes erinevad õigussüsteemid, võib alla kirjutades või oma ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, kinnitamis- või ühinemiskirja hoiule andes deklareerida, et konventsiooni kohaldatakse kõigi tema territoriaalsete üksuste või ühe või mõne territoriaalse üksuse suhtes.
2. Osalisriik võib edaspidi igal ajal Euroopa Nõukogu peasekretärile saadetava deklaratsiooniga laiendada konventsiooni kohaldamist deklaratsioonis täpsustatud territoriaalsele üksusele. Sellise territoriaalse üksuse suhtes jõustub konventsioon selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kolme kuu möödumisele päevast, mil peasekretär on deklaratsiooni kätte saanud.

3. Igast kahe eelmise lõike alusel tehtud deklaratsioonist võib sellises deklaratsioonis täpsustatud territoriaalse üksuse suhtes loobuda, teatades sellest peasekretärile. Loobumine jõustub selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kuue kuu möödumisele päevast, mil peasekretär on teate kätte saanud.

Artikkel 26

1. Riigi puhul, kellel on hooldusõigust käsitlevates küsimustes kaks või rohkem territoriaalse kehtivusega õigussüsteemi:

a) tõlgendatakse viidet isiku hariliku elukoha riigi õigusele või kodakondsusjärgse riigi õigusele viitavana õigussüsteemile, mis on kindlaks määratud vastavalt kõnealuse riigi reeglitele, või juhul, kui sellised reeglid puuduvad, õigussüsteemile, millega asjaomane isik on kõige tihedamalt seotud;

b) tõlgendatakse viidet algse otsuse teinud riigile või viidet riigile, kellele esitatakse taotlus, viitavana kas territoriaalsele üksusele, kus otsus tehti, või territoriaalsele üksusele, kus taotletakse otsuse tunnustamist või täitmist või hooldusõiguse taastamist.

2. Käesoleva artikli lõike 1 punkti a kohaldatakse *mutatis mutandis* ka osalisriikide suhtes, kellel on hooldusõigust käsitlevates küsimustes kaks või rohkem isikuti kehtivat õigussüsteemi.

Artikkel 27

1. Osalisriik võib alla kirjutades või oma ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, kinnitamis- või ühinemiskirja hoiule andes deklareerida, et ta kasutab õigust teha ühe või mitu käesoleva konventsiooni artikli 6 lõikes 3, artiklis 17 ja artiklis 18 ettenähtud reservatsiooni. Muid reservatsioone teha ei või.

2. Osalisiik, kes on eelmise lõike alusel teinud reservatsiooni, võib sellest tervikuna või osaliselt loobuda, teatades sellest Euroopa Nõukogu peasekretärile. Loobumine jõustub päeval, mil peasekretär on teate kätte saanud.

Artikkel 28

Kolmanda aasta lõpul pärast konventsiooni jõustumist ja edaspidi alati oma algatusel kutsub Euroopa Nõukogu peasekretär kokku osalisriikide määratud keskasutuste esindajad, et uurida ja hõlbustada käesoleva konventsiooni toimimist. Euroopa Nõukogu liikmesriiki, kes ei osale konventsioonis, võib esindada vaateleja. Koosolekute kohta koostatakse ettekanne, mis esitatakse tutvumiseks Euroopa Nõukogu Ministrite Komiteele.

Artikkel 29

1. Osalisriik võib konventsiooni alati denonsseerida, teatades sellest Euroopa Nõukogu peasekretärile.

2. Denonsseerimine jõustub selle kuu esimesel päeval, mis järgneb kuue kuu möödumisele päevast, mil peasekretär on teate kätte saanud.

Artikkel 30

Euroopa Nõukogu peasekretär teatab liikmesriikidele ja kõigile konventsiooniga ühinenud riikidele igast:

a) allakirjutamisest;

b) ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, kinnitamis- või ühinemiskirja hoiuleandmisest;

c) konventsiooni artiklite 22, 23, 24 ja 25 kohasest jõustumise kuupäevast;

d) konventsiooniga seotud muust aktist, teatest või teadaandest.

Selle kinnituseks on täievolilised esindajad konventsioonile alla kirjutanud.

Koostatud 20. mail 1980. aastal Luxembourgis inglise ja prantsuse keeles ühes eksemplaris; mõlemad tekstid on võrdselt autentset ja antakse hoiule Euroopa Nõukogu arhiivi. Euroopa Nõukogu peasekretär edastab tõestatud koopiad kõigile Euroopa Nõukogu liikmesriikidele ja konventsiooniga ühinema kutsutud riikidele.